

Aigua amb garanties

LA CONSTRUCCIÓ DE NOVES DESSALADORES I ESTACIONS DE PURADORS GARANTIRÀ EL SUBMINISTRAMENT D'AIGUA A LA PART MÉS POBLADA DE CATALUNYA, QUE ÉS, PRECISAMENT, LA QUE FINS ARA HA ESTAT MÉS INDEFENSA ENFRONT DE LA SEQUERA.

Ara per ara, som vulnerables. Hídricament vulnerables. El darrer episodi de sequera, viscut entre el 2007 i el 2008 va posar en relleu la feblesa dels recursos hídrics de Catalunya. De fet, els darrers trenta anys hi ha hagut vuit períodes d'alerta per sequera a les comarques de les demarcacions de Barcelona i Girona, que és el territori on viu el gruix de la població.

Precisament, la zona que queda més afectada pel perill de desproveïment és la que concentra més activitat econòmica (el 70%) i més població (5,5 milions de persones): l'espai que rep l'aigua, sobretot, del Ter i del Llobregat, els dos rius amb més cabal de les conques internes. Com que la disponibilitat d'aigua hi és similar a la demanda, actualment qualsevol alteració dels cabals afecta directament les possibilitats de subministrament. Les previsions del creixement de la població no fan sinó formular nous interrogants: què passaria si es trenqués l'actual (precar) equilibri?

El nostre tros de món es caracteritza per una pluviositat variable i moderada que cíclicament pot abocar-nos a les conegudes temporades de sequera. Els possibles efectes del canvi climàtic, a més, poden intensificar aquesta irregularitat en les precipitacions. Que això sigui prou sabut, però, no significa que ens hàgim de resignar a la fatalitat de la falta d'aigua. La idea, doncs, és de posar remei, per la via de les infraestructures, a una situació de vulnerabilitat que podria arribar a ser crítica en cas que es repetís una sequera perllongada (actualment, un any sense pluja vol dir restriccions en l'abastament d'aigua per a usos no prioritaris; dos anys ja poden significar que l'abastament urbà en quedi afectat). Per això l'Agència Catalana de l'Aigua ha previst d'incorporar, els anys vinents, fins a 300 hectòmetres cúbics més d'aigua a Catalunya, cosa que ha de permetre de respondre a les demandes urbanes fins el 2027.

Val a dir que aquesta incorporació no es farà de qualsevol manera: les inversions s'ajustaran al canvi de model que determina la directiva marc de l'aigua de la Unió Europea i que reclama, al costat de la satisfacció de la demanda hídrica, una pràctica responsable amb aquest recurs (és a dir, una gestió acurada i una protecció de l'aigua que en tinguin en compte els valors ecològics i socials).

En aquest sentit, la inversió prevista, d'uns 1.700 milions d'euros, anirà destinada, d'una banda, a la creació de noves dessaladores (a les que ja hi ha a ple rendiment, a la Tordera, a Blanes, i al Llobregat, al Prat, aviat se n'hi afegiran dues de noves, una al Foix i una altra a la Tordera: la mar Mediterrània esdevindrà, d'aquesta manera, una font clau per al subministrament d'aigua del país); d'una altra banda, es duran a terme actuacions de reordenació com ara el reforç de la provisió d'aigua a la Costa Brava, la reutilització que se'n pot fer al Camp de Tarragona o la interconnexió de les estacions distribuïdores de la Font Santa i la Trinitat. Tot això, sense negligir la necessària renovació de les xarxes de distribució, l'ampliació dels sistemes de sanejament per tal de reduir la contaminació que causa l'ús domèstic de l'aigua, la potenciació dels programes d'estalvi o el foment de la reutilització d'un bé tan preuat com necessari per al funcionament del país.